

*"Csak a múltnak megbecsülésén épülhet fel a jelen "
(Gróf Széchenyi István)*

A TAPOLCAI KÓRHÁZ TÖRTÉNETE (kronologikus)

Tapolcán a 1867. január 2-i képviselőtestületi közgyűlésen vetődött fel először a kórház létesítésének szükségessége, az akkori egészségtelen lakásviszonyok, egyoldali táplálkozás, az utcákat ellepő por, a csatornázatlanság (utóra folyó szennyvíz) miatt a kolera, tífusz, tüdőbaj, vérhas, himlő tizedelte a szegényebb lakosságot.

Az 1873-ban kezdődő és hosszasan elhúzódó gazdasági világválság miatt azonban ez elmaradt.

1900-ban Zala vármegye főispánja Tapolcára járásorvosnak nevezte ki Dr. Deák Jenő badacsonyi körorvost, aki fiatalos lendülettel kezébe vette a közegészségügy irányítását.

1908-ban a kórház létesítése ügyének előmozdítása érdekében a képviselőtestület Bizottságot hozott létre.

1911. február 23-i képviselőtestületi ülésen a "seprőszárító" helyet jelölték ki a kórházépítés helyéül.

Lakossági adományokból, 1911-ben a Kórházegyesületnek és a községnek még mindig nem állt rendelkezésre elég összeg a kórház építésének megkezdésére. A kért államsegélyről a belügyminiszter levele csak 1913 júniusában érkezett meg, melyben 45 ezer korona segély nyújt, azzal a feltétellel, hogy az építkezést még ebben az évben meg kellett kezdeni.

1873-ban kezdődő terv csak 47 év múlva, 1914-ben valósulhatott meg, az eredetileg 24 ágyra-tervezett, de ténylegesen 40 ágygal megépített kórház. A község lakossága óhajának eleget téve a képviselőtestület úgy döntött, hogy a tapolcai kórházat Erzsébet kórháznak nevezi el.

A kórház orvosi teendői ellátására a képviselőtestület Dr. Deák Jenőt és Dr. Klein Gyulát bízta meg. Ápolónőként az irgalmas nővéreket alkalmazták.

Alig a kórház megnyitása után kitört az I. világháború, és a kórházat nem lehetett a polgári lakosság számára megnyitni, mert a katonai hatóságok lefoglalták a fronton megsebesült katonák ápolására. A Vöröskereszt Egylet vette át az üzemeltetését.

A kórház ünnepélyes átadása 1914. november 19-én volt, de ekkor már sebesült katonákat ápoltak.

A háború befejeztével, 1918. június 5-én a Vöröskereszt Egylet az Erzsébet kórházat visszaadta a községnek, ettől az időponttól rendelkezésre állt a polgári betegek részére.

A kórháznak saját költségvetése volt, és ez a költségvetést 1945-ig nem volt része a községi költségvetésnek. Saját költségvetésében határozta meg éves szükségleteit, saját bevételeit (átalány díj, biztosító intézetektől, ápolási díjak) és költségvetése hiányát. Ennek figyelembe vételével kérték a belügyminisztertől az ápolási díj megállapítását. A szegény sorsú betegek ápolási költségeire az illetékes minisztérium egy meghatározott összegű átalányt folyósított a kórháznak.

1923. július 16-i képviselőtestületi ülésen Dr. Deák Jenő járásorvost nevezték ki igazgató

főorvosnak, másodorvost Dr. Klein Gyula közorvos lett.

A kor népbetegsége, a tüdőbaj miatt 1925-ben a képviselőtestület határozatot hozott a tüdőbeteg-pavilon létrehozására. Pontos adat nincs, de 1927-ben már működött a részleg, Dr. Handlery Gyula vendégorvos vezetésével.

1928. november 23-i testületi ülésen a kórházi bizottság bejelentette, hogy a szülőotthont megnyitották.

1929-ben a sebészeti osztályvezető főorvosa Dr. Steiner Lajos sebész orvos lett. A kórház ágyszáma 120-ra nőtt, ápolói segédszemélyzet létszámát 24-re emelték.

1942-ben már 133 ágyas kórház volt, de szükséges volt a kórház további bővítése, amit a háborús helyzet akadályozott.

1943-ban óvóhely hiány miatt, a kórház épületei alatt lévő barlangba lejáratot készítettek.

A vidéki városokban kevés helyen volt rendelőintézet (szakorvosi rendelők), Tapolcán a járóbetegek szakorvosi ellátást az osztályos orvosok (szakorvos, vagy nagyobb gyakorlattal rendelkező másodorvos) nyújtottak.

1945. tavaszán bevonuló szovjet hadsereg bombázásai miatt súlyosan megrongálódott a kórház épülete is.

1947-ben megtörtént a háborús károkat elszenvedett kórház helyreállítása.

1947. október elején nagyarányú nemzetközi akció zajlott le a tuberkulózis (tbc) ellen. A tbc ellenes küzdelemben a Dán Vöröskereszt oltásának köszönhetően visszaszorult a tbc-s betegek száma.

1966. január 14-i képviselőtestületi ülésen Dr. Sári Gyula körzeti orvos bejelentette, hogy a tbc gondozóintézet Dobára áthelyezik.

Veszprém megyei népújság 1951. március 11-i számában arról ad hírt, hogy a tapolcai kórház 14 ágyas szülészeti osztályt létesített.

1963-ban befejeződött a főépülethez csatlakozó új műtő és tartozékainak építése. Megépült a nővérek számára a nővérszállás.

1966. március 31-i hatállyal a Népköztársaság Elnöki Tanácsa Tapolcát várossá nyilvánította, ettől kezdve az egészségügyi intézmények a Városi Tanács irányítása alá kerültek.

1969-ben a tbc pavilon helyén belgyógyászati osztály, a sebészeti osztályon gégsészeti részleg, a volt fertőző osztály (1941-ben kialakított) épületében diagnosztikai laboratórium létesült. Elkészült az új véradó állomás is.

1971-ben 52 belgyógyászati, 67 sebészeti és 30 szülészeti-nőgyógyászati, összesen 159 ágyon folyt a fekvőbetegek ellátása.

1972. augusztusában megépült a járóbetegek sebészeti ambulanciája. Elkezdődött az új gazdasági épület építése, új laboratórium kialakítása.

Megindult a légzőszervi betegségben szenvedők rendszeres kezelése. 1975-ben jelentős lépés volt a barlangterápiás kezelésben, hogy a barlangba való lejutáshoz szükséges lift beszerelése megvalósult.

A Veszprém Megyei Tanács VE. határozata alapján, 1976. január 1-től a sümegi kórházat összevonták a tapolcai kórházzal, Egyesített Egészségügyi Intézmény néven, igazgató főorvos ekkor Dr. Mészáros István.

1978-ban a kórházat bekapcsolták a városi távfűtésbe.

1979-ben a belgyógyászati osztályon 35 ágy megszűnt, Sümegre került, a sümegi kórház szülészeti osztályát pedig Tapolcára helyezték át. Elkészült a szülészeti-nőgyógyászati műtő, a konyha korszerűsítése is befejeződött.

1990-től a kórházak finanszírozását az OEP vette át, az Önkormányzat ellátási kötelezettsége fennállt.

Hosszú előkészítő munka után 1993. július 1-től a sümegi és tapolcai kórház szétvált.

1993. december 28-án Dr. Ézsely Ferenc igazgató főorvos átadta a belgyógyászat új épületét, mely 1994. január 1-től működhetett 60 ágygal (ezen belül 5 ágyas őrzővel), osztályvezető főorvosa Dr. Szlávi József.

Forrás:

Kovács Imre: A nyolcvan éves tapolcai Kórház története 1867-1994

1996-ban nagyobb összegű kézi műszer beszerzés, osztályos alapfelszerelés beszerzése történt. Ekkor már 3 alapszakmás és 1 rehabilitációs fekvőbeteg osztállyal, valamint 3 diagnosztikai, és 19 járóbeteg szakrendeléssel működött az egészségügyi intézmény.

2001. január 1-től 74 belgyógyászati, 64 sebészeti, 30 szülész-nőgyógyászati és 24 tüdőgyógyászati rehabilitációs ágygal rendelkezett, valamint 5 diagnosztika és 28 szakrendeléssel-ambulanciával.

Az intézmény vezetése 2004. év végén az egyre csökkenő tendenciát mutató születek száma miatt a szülészeti-nőgyógyászati osztály ágyszámát kénytelen volt 23 ágyra csökkenteni, ezzel ellentétben az egyre nagyobb igényt mutató tüdőgyógyászat ágyszámát 37-re bővítették. Az Önkormányzat 2004. november 1-től Dr. Flórián Csaba főorvost nevezte ki főigazgatónak.

2006. június 1-től 6 sümegi járóbeteg szakrendelés (heti 82 szakorvosi óra) feladat-átadási megállapodással tapolcai kórházhoz került.

2006. augusztus 1-től a Tapolcai Városi Kórház-Rendelőintézet költségvetési intézmény gazdasági formája megváltozott, Kiemelt Közhasznú Társasággá alakult, Dr. Deák Ferenc Kórház-Rendelőintézet és Gyógybarlang Egészségügyi Szolgáltató Kht. néven.

2006 októberében az Önkormányzat közbeszerzési pályázat útján a fekvő- ill. járóbeteg ellátás üzemeltetési jogát egy magánbefektetői csoportnak (Medisyst Kft) átadta 2007. január 1-jével. Az új társaság neve: Tapolcai dr. Deák Jenő Kórház- Rendelőintézet és Gyógybarlang Kft.

2007. április 1-től az egészségügyet érintő reform, kórházstruktúra átalakítások miatt a

belgyógyászat ágyszáma 50, sebészeti osztály 40-re csökkent, a szüléset-nőgyógyászati osztály megszüntetésre került. A tüdőgyógyászati rehabilitációs osztály ágyszáma 51-re emelkedett, valamint ápolási osztály (30 ágy) és krónikus belgyógyászat (20 ágy) kezdte meg működését. Kórház ágyszáma 198-ról lecsökkent 191 ágyra.

Az OEP egynapos sebészeti ellátásra kiírt pályázatát 2007. július 1-ével elnyerte a Kórház. A Sebészeti osztály keretein belül került kialakításra az egynapos sebészeti ellátás.

A Medisyst Kft a vállalt kötelezettségének megfelelően a kórház területén kialakította az új Rendelőintézetet, ahol a járóbeteg-szakellátás rendelései folynak, fizioterápiás egység (a volt tüdőgondozó épületében), ill. a régi nővérszállóra a tüdőgyógyászati rehabilitáció részleg részére 10 új kórterem került kialakításra.

2008-ban Önkormányzati pályázat segítségével digitális mammográfot kapott az intézmény.

A Medisyst Kft, 2009 decemberében bejelentette, hogy a nehéz gazdasági helyzet illetve az elégtelen egészségügyi finanszírozás miatt a 30 évre vállalt feladatát nem tudja teljesíteni és kérte működési engedélyének visszavonását.

Hosszabb jogi procedúrát követően, a betegellátást veszélyeztető katasztrófahelyzet miatt az Országos Tisztifőorvos 2010. május 1-ével a Medisyst működési engedélyét visszavonta és az ellátás az Önkormányzat által alapított 100%-tulajdonrészű Tapolcai Egészségügyi Nonprofit Kft-hez került.

Az év hátralévő 8 hónapjában jelentős karbantartási és felújítási munkálatok folytak a Kórházban (közel 40 millió forint értékben) ill. a járóbeteg ellátás területén fennálló műszer-hiányosságok pótlására, minimum feltételek biztosítására közel 20 milliós műszerbeszerzés történt. Megtörtént a dolgozók bérfelzárkóztatása is, ami az elmúlt három évben elmaradt. A Kórháznak 2010 év végén, 30 napon túli tartozása nincs.

Tapolca, 2011.01.21